

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-370/DH/RO

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 15 november 2021 in de zaak 21-370/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klaagstergemachtigde: (...)

over:

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE 1.1 Op 21 januari 2021 heeft klaagster bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder. 1.2 Op 9 april 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2021/23 cij/gh van de deken ontvangen. 1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 4 oktober 2021. Daarbij was de gemachtigde van klaagster via een videoverbinding aanwezig. Klaagster en verweerder zijn niet verschenen. 1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 16 (klachtdossier) en 17 t/m 21 (correspondentie).

2 FEITEN 2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten. 2.2 Verweerder heeft klaagster vanaf 2016 in diverse kwesties als advocaat bijgestaan, waaronder in een letselschadezaak, een echtscheiding en diverse procedures over kinderopvangtoeslag tegen de Belastingdienst. 2.3 Op 19 april 2017 heeft verweerder een toevoeging voor de letselschadezaak van klaagster aangevraagd. 2.4 In de letselschadezaak hebben klaagster, bijgestaan door verweerder, en schadeverzekeringsbedrijf A een vaststellingsovereenkomst (ondertekend namens A op 20 juni 2018 en door klaagster op 27 juni 2018) gesloten waarin -voor zover van belang- is neergelegd dat aan klaagster een schadevergoeding zal worden betaald van € 7.500,-, die als slotuitkering zou worden overgemaakt op de derdengeldenrekening van het kantoor van verweerder. Een afspraak over vergoeding voor juridische kosten is in de vaststellingsovereenkomst niet opgenomen. 2.5 Op 1 september 2017 heeft verweerder naar klaagster inzake [naam klaagster] / BD KOT 2014 (dossiernummer D100963) een factuur gestuurd ten bedrage van € 7.162,57, inclusief BTW en kantoorkosten. Blijkens de daarbij gevoegde urenspecificatie betreft dit een beroepsprocedure bij de afdeling bestuursrecht van de rechtbank inzake de kinderopvangtoeslag 2014. 2.6 Op 27 april 2018 heeft verweerder naar klaagster inzake [naam klaagster] / Belastingdienst HB KOT 2014 (dossiernummer D101346) een factuur gestuurd ten bedrage van € 6.503,94, inclusief BTW en kantoorkosten. Blijkens de daarbij gevoegde urenspecificatie betreft dit een hoger beroepsprocedure bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State inzake de kinderopvangtoeslag 2014. 2.7 Op 20 juli 2018 heeft verweerder naar klaagster inzake [naam klaagster] (dossiernummer D101680) een factuur gestuurd ten bedrage van € 3.622,45, inclusief BTW en kantoorkosten. Blijkens de daarbij gevoegde urenspecificatie betreft dit een

echtscheidingszaak.2.8 Per e-mail van 21 augustus 2018 heeft verweerder aan klagster het volgende bericht: "Openstaande facturen D100966; BD KOT 2014
 EUR 143,-- D101260 BD 2016 EUR 576,30 D101346
 EUR 196,-- D101680 [naam klagster] EUR 2.000,--
 (voorschot) D101709 KOT 2015 beroep EUR 189,-- D101306 Achmea extra
 kosten EUR 1.000,-- D101456 KOT 2015 EUR 1.815,-- Subtotaal
 EUR 5.919,30 Reeds betaald EUR 300,-- Totaal
 EUR 5.619,30"

2.9 Op 4 juni 2019 heeft verweerder naar klagster inzake [naam klagster] / Belastingdienst KOT 2015 (Beroep), dossiernummer D101709, een factuur in verband met griffierechten en eigen bijdrage gestuurd ten bedrage van € 189,-, inclusief BTW. 2.10 In dezelfde zaak ([naam klagster] / Belastingdienst KOT 2015 (Beroep), dossiernummer D101709) heeft verweerder op 20 oktober 2019 naar klagster een factuur gestuurd ten bedrage van € 7.908,37, inclusief BTW en kantoorkosten. Blijkens de daarbij gevoegde urenspecificatie betreft dit een beroepsprocedure bij afdeling bestuursrecht van de rechtbank, inzake de kinderopvangtoeslag 2015.2.11 Op 5 maart 2020 heeft verweerder naar klagster in de zaak [naam klagster] / Belastingdienst OD kinderopvangtoeslag (dossiernummer D102089) een factuur gestuurd ten bedrage van € 1.815,-, inclusief BTW, onder vermelding van "Afgesproken fixed price: 1.500,- Euro". 2.12 Op 7 mei 2020 heeft verweerder in de zaak D102085 namens klagster een aansprakelijkstelling (gedateerd 5 mei 2020) aan de Belastingdienst gezonden. Daarin wordt aanspraak gemaakt op een schadevergoeding van € 100.480,38, opgebouwd als volgt: "Onterecht terug gevorderde toeslagen: EUR 54.468,00 Advocaatkosten p.m. (Bijlage 1) EUR 24.031,88 Immateriële schade EUR 15.191,25 Wettelijke rente EUR 6.789,25"

2.13 Op 21 december 2020 heeft de Belastingdienst ten behoeve van klagster een bedrag van in totaal € 39.446,- overgemaakt naar de derdengeldenrekening van verweerder. 2.14 Per e-mail van 22 december 2020 heeft verweerder aan klagster -voor zover van belang- het volgende bericht: "Zoals aangegeven zijn de volgende bedragen ontvangen door de belastingdienst: EUR 8.000,-- als voorschot is per abuis op jouw rekening ontvangen EUR 750,-- wordt op jou rekening overgemaakt (in tegenstelling tot eerdere berichten komt dit bedrag nog) EUR 34.451,00 EUR 4.995,00 In totaal gaat het om EUR 48.196,-- Zoals besproken zal onze bonus van 15% en de overeengekomen vaste prijs hier af worden gehaald. Het restant boek ik graag zo spoedig mogelijk over. Kan jij aangeven op welke rekening je dit wilt ontvangen?" 2.15 Verweerder heeft de volgende bedragen van de derdengeldenrekening van zijn kantoor naar zijn kantoorrekening overgemaakt: - op 22 december 2020 een bedrag van € 1.815,- en - op 23 december 2020 een bedrag van € 24.031,88 en een bedrag van € 8.747,57. 2.16 Per e-mail van 7 januari 2021 heeft klagster aan verweerder -voor zover van belang- het volgende bericht: "Zoals telefonisch besproken heb ik aangegeven dat het schadebedrag toch wat aan de lage kant is. Ik hoop dat wij hier nog werk van kunnen/gaan maken. Tevens wil ik aangeven dat u het bedrag kunt storten op rekeningnummer [...] t.n.v. [naam klagster]. Het grootste gedeelte moet ik nog schulden mee aflossen. (...)" 2.17 Op 15 januari 2021 heeft verweerder van de derdengeldenrekening een bedrag van € 4.851,55 naar de rekening van klagster overgemaakt. 2.18 Op 19 januari 2021 heeft de gemachtigde van klagster een mail naar verweerder gestuurd met -voor zover van belang- de volgende inhoud: "Dit waren niet de afspraken. Ondanks dat u telkens refereert naar het een ondertekenen van een opdrachtbevestiging, terwijl er mondelinge andere overeenkomsten gesloten zijn.

(...)Hierin zijn we overeengekomen dat ik 1500 ex btw zou betalen. U heeft inmiddels de schadevergoeding gekregen. Nu geeft u te kennen dat ik nog kosten open heb staan van 24000. Dit is nooit ter sprake gekomen in eerdere zaken (...). U heeft inmiddels van de uitgekeerde schadevergoeding meer dan 65% aan uzelf toegerekend. (...)Ik vind de kosten die er worden geschetst heel vaag. De toevoegingen zijn al toegekend en ik heb al eerdere facturen betaald. Een zaak wordt bepaald volgens het puntensysteem binnen de advocatuur. Hier kan achteraf niet nog kosten aan worden toegevoegd. Ik heb u gemachtigd om de gelden van de belastingdienst in ontvangst te nemen. Echter heb ik u niet gemachtigd om de schadevergoeding te verrekenen. Ik trek ook de machtiging per direct 19-1-2021 in. Ik verzoek u vriendelijk doch dringend om de schadevergoeding volledig over te maken op het rekeningnummer [...]. De openstaande factuur van 1500 ex btw zal ik vervolgens binnen een dag na het ontvangen van het volledige bedrag betalen. Mocht u dit nalaten zal ik de gehele zaak voorleggen aan de Deken van orde van advocaten. (...)Ik hoop dat ik mijn schadevergoeding volledig kan verwachten zoals meerdere medegeduceerden bij andere advocatenkantoren. U kunt de advocaatkosten zelf proberen te declareren bij de belastingdienst en niet verrekenen met mijn schadevergoeding.”

2.19 In reactie op bovenstaande e-mail heeft verweerder diezelfde dag het volgende aan de gemachtigde van klaagster bericht: “Zoals telefonisch uitgelegd is er gehandeld conform opdrachtbevestiging. De opdrachtbevestiging is met mevrouw besproken.”

2.20 Op 20 januari 2021 heeft de gemachtigde van klaagster aan verweerder het volgende bericht: “Ik heb net contact gehad met de deken. Inmiddels heeft ook de ombudsman uitgesproken over bonusregelingen die advocaten vragen aan geduceerden van de toeslagenaffaire. Buiten het feit dat mijn zus hier nooit toestemming voor heeft gegeven, vindt zowel de deken als de ombudsman dat dit niet door de beugel kan. Ik vraag u nogmaals om per direct alle gelden die u heeft ontvangen van de belastingdienst op naam van mevrouw [naam klaagster] over te maken. (...)”

2.21 Op 21 januari 2021 heeft de gemachtigde van klaagster namens haar een klacht tegen verweerder ingediend.

2.22 De deken heeft de ontvangst van de klacht per e-mail van 22 januari 2021 aan klaagster en verweerder bevestigd. In deze e-mail heeft de deken verweerder erop gewezen dat het niet is toegestaan ontvangen derdengelden te verrekenen met zijn honorarium indien de cliënt daartegen bezwaar heeft, hetgeen blijkens de stukken het geval is.

2.23 Per e-mail van 1 februari 2021 heeft de deken verweerder het volgende bericht: “In vervolg op mijn brief van 22 januari 2021 verneem ik graag van mr. [naam verweerder] of de ontvangen gelden van de Belastingdienst op zijn derdengeldenrekening inmiddels zijn doorgestort naar de rekening van mevrouw [naam klaagster].”

2.24 Per e-mail van 12 februari 2021 heeft de deken verweerder het volgende bericht: “Op mijn e-mail van 1 februari 2021 heb ik nog geen reactie van u ontvangen op de vraag of u de ontvangen gelden van de Belastingdienst op uw derdengeldenrekening inmiddels heeft doorgestort naar de rekening van mevrouw [naam klaagster]. Ik verneem graag uiterlijk maandag, 15 februari 2021, alsnog uw reactie, bij gebreke waarvan ik zeer ernstig overweeg een dekenbezwaar tegen u in te dienen. Ik wijs u erop dat derdengelden zo snel mogelijk naar de rechthebbende moeten worden overgemaakt, nu uw cliënte bezwaar maakt tegen de verrekening met uw (beweerdelijk) openstaande declaratie.”

2.25 In reactie heeft verweerder de deken per e-mail van 15 februari 2021 het volgende bericht: “De gelden zijn uitbetaald conform de opdrachtbevestiging die is getekend door mevrouw. Tevens is mevrouw [naam klaagster] bij e-mail nogmaals op de hoogte gesteld van de bonus van 15%. Er wordt geroepen dat er een toevoeging zou zijn. Voor fiscale zaken krijg je voor de

bezwaarfase nimmer een toevoeging. Tevens als u enigzins op de hoogte bent van het nieuws is te kennen gegeven dat de RvR deze mensen in de kou heeft laten zitten. Ofwel zijn er geen toevoegingen. Facturen zijn nimmer door mevrouw betaald. Afhandeling van de letselschade en andere kwesties zijn destijds door mr. [R] opgepakt ik zie daar geen grasnummer van de RvR bijstaan. Ik zie geen enkele aanleiding om aan te nemen dat er een toevoeging zou zijn.”2.26 De deken heeft verweerder in reactie hierop per e-mail van 16 februari 2021 het volgende bericht: “Graag ontvang ik een kopie van de opdrachtbevestiging. Voorts wijs ik u er op dat mij bekend is dat voor mevrouw [naam klaagster] tenminste voor een zaak een toevoeging, met nummer 3JH4723, is aangevraagd. Tot slot wijs ik u op art. 6.19 lid 4 Voda; indien de cliënte bezwaar maakt tegen de verrekening, dan dient de advocaat door te betalen. (...)”2.27 Omdat de deken op zijn verzoek om toezending van de opdrachtbevestiging geen reactie van verweerder heeft ontvangen, heeft hij navraag gedaan bij de tweede bestuurder van de Stichting beheer derdengelden van het kantoor van verweerder. Deze heeft de deken onder andere een kopie van een ondertekende brief d.d. 5 maart 2020 (hierna: de opdrachtbevestiging) inzake [naam klaagster] / Belastingdienst schade OD (dossiernummer D102085) gestuurd, waarin -voor zover van belang- het volgende is opgenomen: “U hebt mij verzocht om u bij te staan in uw zaak en of zaken. Bij ondertekening van deze brief verstrekt u mij de opdracht om uw zaak en of zaken in behandeling te nemen. In deze brief licht ik de werkwijze van mijn kantoor, alsmede ook ons factureringsbeleid, onze procedures en onze tarieven op basis waarvan ik mijn werkzaamheden zal verrichten, nader toe. Financieel Zoals besproken heeft u mogelijk recht op subsidie via de Raad voor Rechtsbijstand. U heeft te kennen gegeven hier geen gebruik van te willen maken. Zoals besproken zal ik uw opdracht in behandeling nemen tegen een vaste prijs van EUR 1.500,- exclusief BTW en overige verschotten (zoals onder andere griffierechten, deurwaarderskosten en de kosten voor een deskundige). Tevens hebben wij een bonus van vijftien (15) procent afgesproken over het totaal bedrag dat de belastingdienst gaat uitkeren. Dit bedrag is exclusief BTW en het bedrag wordt vermenigvuldigd met de BTW. Derdengelden Gelden die op de derdengeldenrekening van kantoor worden ontvangen zullen na verrekening van de openstaande facturen worden voldaan. Indien u bezwaren heeft tegen deze verrekening vernemen wij dat graag binnen twee werkdagen waarna wij de gelden zonder verrekening zullen doorstorten. (...)” De opdrachtbevestiging is ondertekend door verweerder en “voor akkoord”, althans zo lijkt het, door klaagster.2.28 Uit verdere informatie die de tweede bestuurder van de Stichting beheer derdengelden van het kantoor van verweerder aan de deken heeft toegezonden blijkt dat op formulier voor het overschrijven van een bedrag van € 8.747,57 stond vermeld dat dat naar klaagster moest worden overgemaakt. 2.29 Op 18 februari 2021 heeft verweerder zich van het tableau laten schrappen. 2.30 Op 3 juni 2021 heeft klaagster aan verweerder een dagvaarding in kort geding doen betekenen, waarbij door haar onder meer -samengevat- is gevorderd verweerder en zijn kantoor hoofdelijk te veroordelen tot betaling aan haar van een bedrag van € 34.842,71. Bij vonnis van 30 juni 2021 van de voorzieningenrechter in de rechtbank Rotterdam is deze vordering toegewezen.

3 KLACHT 3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 van de Advocatenwet door: a) in de letselschadezaak gelden te verrekenen met het voor klaagster ontvangen schadebedrag, terwijl in die zaak een toevoeging was verleend en b) een openstaande factuur (van € 1.815,-, inclusief BTW), een bonus van € 8.747,57 (15% over € 48.196,-) en de kosten voor zijn werkzaamheden (van €

24.031,88) te verrekenen met een op de derdengeldenrekening van zijn kantoor voor klaagster ontvangen schadevergoeding van de Belastingdienst ter zake van de kinderopvangtoeslag. Volgens klaagster heeft zij niet ingestemd met verrekening en is de betaling van een bonus en van alle kosten voor werkzaamheden, met uitzondering van de betaling van € 1.500,-, exclusief BTW, niet overeengekomen. Klaagster betwist de hierboven onder 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9 en 2.10 genoemde declaraties van verweerder. Zij heeft aangegeven dat in die zaken op toevoegingsbasis is gewerkt, zodat deze kosten niet verschuldigd zijn.

4 VERWEER 4.1 Verweerder heeft zich bij antwoord tegen klachtonderdeel b) verweerd. Verweerder heeft met nadruk verwezen naar de door klaagster ondertekende opdrachtbevestiging van 5 maart 2020, waaruit blijkt dat zij heeft ingestemd met een bonus en verrekening met openstaande facturen. Tegen klachtonderdeel a) heeft verweerder geen verweer gevoerd. De raad zal hierna zo nodig op het tegen klachtonderdeel b) gevoerde verweer ingaan.

5 BEOORDELING Klachtonderdeel a)5.1 De raad stelt vast dat verweerder tegen dit klachtonderdeel geen verweer heeft gevoerd. 5.2 De raad stelt bij de beoordeling van dit klachtonderdeel voorop dat een advocaat gehouden is om zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie en afspraken. Ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil moet de advocaat deze belangrijke informatie schriftelijk aan zijn cliënt bevestigen.5.3 Uit de zich in het dossier bevindende stukken blijkt dat ten behoeve van de letselschadezaak een toevoeging was afgegeven. Nu niet is gebleken dat deze is ingetrokken en in de vaststellingsovereenkomst geen afspraak over vergoeding van juridische kosten is opgenomen, stond het verweerder naar het oordeel van de raad niet vrij om (ook) een honorarium in rekening te brengen aan klaagster. Bovendien blijkt uit de zich in het dossier bevindende stukken niet dat klaagster toestemming heeft gegeven voor verrekening en evenmin welke gelden verweerder ter zake heeft verrekend. Het had op zijn weg gelegen hierover duidelijkheid te verschaffen. Dat hij dat heeft nagelaten komt voor zijn rekening en risico. De raad zal dit klachtonderdeel dan ook gegrond verklaren. Klachtonderdeel b)5.4 Verweerder beroept zich wat dit klachtonderdeel betreft op de onder 2.27 genoemde opdrachtbevestiging. Klaagster betwist dat deze de gemaakte afspraken correct weergeeft en betwist ook dat zij deze heeft ondertekend. Volgens haar is slechts de in de opdrachtbevestiging vermelde fixed price van € 1.500,- exclusief BTW overeengekomen en niet ook een bonus van 15% over het door de Belastingdienst uit te keren bedrag.5.5 De raad kan niet vaststellen of de opdrachtbevestiging daadwerkelijk door klaagster is ondertekend en/of aan haar is overhandigd. Voor de beoordeling van dit klachtonderdeel kan dat echter in het midden blijven. In de eerste plaats ziet deze opdrachtbevestiging op slechts één zaak, namelijk die met dossiernummer D102085. Ten aanzien van alle overige zaken is daarin niets vastgelegd. In de tweede plaats wordt gelet op (de toelichting op) artikel 6.19 lid 4 van de Verordening op de advocatuur (hierna: de Voda) aan het aanwenden van derdengelden ter voldoening van (een) eigen declaratie(s) de voorwaarde verbonden van een expliciete instemming van de cliënt en de schriftelijke vastlegging daarvan. 5.6 Naar het oordeel van de raad blijkt een dergelijke expliciete instemming niet uit de opdrachtbevestiging d.d. 5 maart 2020. Uit de e-mail van klaagster aan verweerder van 7 januari 2021 blijkt die naar het oordeel evenmin. Verweerder was derhalve niet tot verrekening van zijn diverse declaraties bevoegd. Door daartoe toch over te gaan, heeft hij tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld. 5.7 Indien er wel een bevoegdheid tot verrekening zou (hebben) bestaan, geldt dat op grond van artikel 16.9 lid 4 van de Voda het recht op verrekening met eigen

declaraties vervalt indien de cliënt de declaratie binnen redelijke termijn betwist of de instemming (mondeling of schriftelijk) intrekt. Op grond van artikel 16.9 lid 5 van de Voda is de advocaat bovendien gehouden om indien de derdengelden daadwerkelijk zijn aangewend ter voldoening van een eigen declaratie, deze betaling ongedaan te maken indien de cliënt daartegen alsnog bezwaar maakt. 5.8 Beide situaties doen zich hier voor. De door de Belastingdienst betaalde en aan klaagster toekomende gelden zijn op 21 december 2020 op de derdengeldenrekening van het kantoor van verweerder ontvangen. Al op 22 en 23 december 2020 heeft verweerder daarvan gelden (respectievelijk € 1.815,-, € 24.031,88 en € 8.747,57) overgemaakt naar zijn kantoorrekening. Pas op 15 januari 2021 is een bedrag van € 4.851,55 naar de rekening van klaagster overgemaakt. De e-mail d.d. 19 januari 2021 van klaagster aan verweerder daarover laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Zij was het niet eens met de facturen als zodanig én met de verrekening ervan met de haar toekomende gelden. Voor zover verweerder derhalve al gerechtigd was geweest tot verrekening, was dat recht met deze e-mail vervallen en was hij gehouden de betaling naar zijn kantoorrekening ongedaan te maken. 5.9 Verweerder kan zich er niet met succes op beroepen dat de e-mail d.d. 19 januari 2021 van de gemachtigde van klaagster buiten de in de opdrachtbevestiging vermelde termijn van twee werkdagen na de verrekening is verzonden. Uit de zich in het dossier bevindende stukken blijkt niet dat verweerder in december 2020 op de voet van artikel 6.19 lid 5 van de Voda schriftelijk aan klaagster heeft bevestigd dat derdengelden zouden worden aangewend ter voldoening van (een) eigen declaratie(s). Het kan dan ook niet klaagster worden verweten dat zij niet eerder heeft gereageerd. Bovendien is naar het oordeel van de raad de in de opdrachtbevestiging genoemde bezwaartermijn van twee werkdagen - zou die opdrachtbevestiging door klaagster zijn ontvangen en ondertekend - onredelijk kort. Blijkens (de toelichting op) artikel 6.19 lid 4 van de Voda kan als redelijke termijn om bezwaar te maken de betalingstermijn van de declaratie als uitgangspunt worden genomen, in het bijzonder indien de declaratie naar verwachting aanleiding zou kunnen geven tot discussie. Uitgangspunt is immers steeds dat de gelden de cliënt toekomen en dat de cliënt bepaalt of die kunnen worden aangewend voor de voldoening van declaraties. 5.10 Naar het oordeel van de raad heeft klaagster tijdig bezwaar gemaakt tegen de verrekening. Verweerder was derhalve gehouden de betaling naar zijn eigen kantoorrekening -en dus de verrekening- ongedaan te maken. Dat hij dat -zelfs na uitdrukkelijke verzoeken van de deken daartoe- heeft nagelaten, is tuchtrechtelijk verwijtbaar. **6 MAATREGEL**6.1 Verweerder heeft bij zijn rechtsbijstand aan klaagster herhaaldelijk in strijd gehandeld met de kernwaarde (financiële) integriteit. Hij heeft van de Belastingdienst ontvangen bedragen die waren bedoeld om schade te vergoeden van een uiterst kwetsbare cliënte, die als gevolg van de toeslagenaffaire aanzienlijke schade had geleden en juist bescherming behoefde (en zich daarvoor tot hem wendde), niet naar haar overgemaakt, maar naar zijn kantoorrekening. Verweerder heeft voorts niet gereageerd op dringende verzoeken van de deken en is niet ter zitting van de raad verschenen. Bij een dergelijke handelwijze en opstelling past een zware maatregel.6.2 Bij het vaststellen van de maatregel heeft de raad van discipline in negatieve zin ook het tuchtrechtelijk verleden van verweerder in aanmerking genomen. De volgende beslissingen vallen daarbij op. x055j beslissing van 11 januari 2019 heeft het Hof van Discipline naar aanleiding van een dekenbezwaar (kort gezegd over het willen opnemen van een gesprek tussen de deken en verweerder en het aanvragen van toevoegingen op naam van een kantoorgenoot) aan verweerder de maatregel opgelegd van schorsing voor de duur van acht weken, waarvan vier

weken voorwaardelijk. Omdat verweerder zich gedurende deze proeftijd opnieuw schuldig heeft gemaakt aan een in artikel 46 van de Advocatenwet bedoelde gedraging, heeft de raad van discipline bij beslissing van 22 maart 2021 de tenuitvoerlegging van het voorwaardelijke gedeelte van deze maatregel gelast. x055ij beslissing van 15 juli 2019 heeft de raad van discipline de maatregel van waarschuwing aan verweerder opgelegd. De gegrond verklaarde klacht ging over het nalaten van het maken van duidelijke afspraken over het verschuldigde honorarium en het declareren in strijd met hetgeen zijn cliënt mocht begrijpen op grond van de afspraak, hetgeen voor de cliënt verstrekkinge gevolgen heeft gehad. x055ij beslissing van 15 juli 2019 heeft de raad van discipline de maatregel van berisping aan verweerder opgelegd vanwege het bijstaan van een cliënt in een zaak tegen een wederpartij, terwijl verweerder deze wederpartij eerder als advocaat had bijgestaan in een zaak waaraan hetzelfde feitencomplex ten grondslag lag. Hierna, op 20 juli 2020, heeft de raad van discipline aan verweerder de maatregel opgelegd van schorsing voor de duur van zes weken, omdat verweerder was doorgesgaan met (opnieuw) optreden tegen deze wederpartij, zelfs na de uitspraak van de raad van discipline. Deze beslissing is bekrachtigd door het Hof van Discipline op 22 januari 2021. x055op 20 juli 2020 heeft de raad van discipline tevens een dekenbezwaar gegrond verklaard, betreffende -kort gezegd- niet alleen het feitencomplex van laatstgenoemde zaak, maar ook het onmogelijk maken van een efficiënt klachtonderzoek door de deken, en aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor de duur van zes weken opgelegd. Het Hof van Discipline heeft bij beslissing van 22 januari 2021 de beslissing van de raad van discipline vernietigd op het punt van de daarin opgelegde maatregel en aan verweerder een voorwaardelijke schorsing voor de duur van zesentwintig weken opgelegd. x055ij beslissing van 16 november 2020 heeft de raad van discipline de maatregel van waarschuwing aan verweerder opgelegd. De gegrond verklaarde klacht ging over het onvoldoende schriftelijk vastleggen van de financiële kant van de zaken die hij voor een cliënt heeft behandeld. 6.3 Uit bovenvermelde uitspraken, die allemaal onherroepelijk zijn, is een patroon te ontwaren, namelijk dat verweerder als het gaat om de financiële integriteit meermalen klachtwaardig heeft gehandeld en zich moeilijk of niet laat bijsturen. Beide aspecten komen ook terug in de thans voorliggende klacht. Daarnaast komt ook terug dat verweerder niet of nauwelijks meewerkt aan het onderzoek van de deken. Dat is ook in onderhavige klachtzaak het geval. Van enig zelfinzicht lijkt bij verweerder geen sprake te zijn. 6.4 Gelet op het voorgaande is de raad van oordeel dat er gegronde redenen zijn om verweerder te schrappen van het tableau. 6.5 Artikel 48 lid 9 van de Advocatenwet geeft de raad de bevoegdheid, indien hij daartoe voldoende grond aanwezig acht, ambtshalve uit te spreken dat een advocaat jegens de klager niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt. De raad heeft geconstateerd dat verweerder gedurende de periode dat hij klaagster bijstond doorlopend en structureel heeft gehandeld in strijd met de op hem rustende zorgvuldigheidsplicht en eisen van financiële integriteit. Tevens constateert de raad met enige bezorgdheid dat verweerder zich op internet tot op heden/de dag van de uitspraak onverminderd presenteert als advocaat, hoewel hij zich per 18 februari 2021 van het tableau heeft laten schrappen. Vorenbedoelde uitspraak is daarom zonder meer op zijn plaats en de raad zal dan ook daartoe overgaan.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING 7.1 Omdat de raad de klacht gegrond verklaart, dient verweerder op grond van artikel 46e lid 5 van de Advocatenwet het door klaagster betaalde griffierecht van € 50,- aan haar te vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden.

Klaagster dient binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerder door te geven.7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerder daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 van de Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:a) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en b) € 500,- kosten van de Staat. 7.3

Verweerder dient het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder a en b genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, over te maken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING De raad van discipline:- verklaart de klacht gegrond;- legt aan verweerder de maatregel van schraping op, ingaande op de tweede dag na het onherroepelijk worden van deze beslissing;- spreekt uit dat verweerder jegens klaagster niet de zorgvuldigheid heeft betracht die bij een behoorlijke rechtshulpverlening betaamt;- veroordeelt verweerder tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klaagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.1;- veroordeelt verweerder tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in 7.3.

Aldus beslist door mr. S.M. Krans, voorzitter, mrs. L.P.M. Eenens, P. Rijpstra, M.F. Laning en M.P. de Klerk, leden, bijgestaan door mr. M.M.C. van der Sanden als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 15 november 2021.